

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3219/08
27.05.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Mirjane Ivić, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ljiljanom Jevtić, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, civilno lice u Vojnom odseku __, referent za pravne poslove, protiv tužene Komande vojnog okruga Niš, radi poništaja rešenja Up-2 br. 73/2008 od 24.03.2008. godine, u pravnoj stvari dodatka na platu za dodatno opterećenje, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 27.05.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA I PONIŠTAVA rešenje Komande vojnog okruga Niš, Up-2 br. 73/2008 od 24.03.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijen je žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Vojnog odseka __ Up-1 br. 1120/1 od 18.03.2008. godine, o odbijanju zahteva za priznavanje prava za dodatak na dodatno opterećenje u iznosu od 8% i potvrđuje prvostepeno rešenje.

Podnetom tužbom tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa, ističući da i prvostepeno i drugostepeno rešenje nisu na zakonu zasnovana, s obzirom da je evidentno da je rešenjem ministra odbrane br. 650-45 od 24.10.2003. godine određena za člana, ujedno zamenika predsednika posebne komisije za služenje vojnog roka u civilnoj službi u Vojnom odseku __, koju dužnost obavlja pored svoje redovne dužnosti - referenta za pravne poslove, svakodnevno. Navodi da je nejasno kakva je odluka - naređenje pretpostavljenog starešine potrebno, ako je već naređenje sprovedeno u formi Izvoda iz rešenja ministra odbrane, koji može da se u konkretnom slučaju poistoveti sa pretpostavljenim starešinom za ovu materiju, jer komandant Vojnog odseka __, koji je dao predlog za članove komisije, ne bi mogao da ne sprovede rešenje ministra odbrane u delo o osnivanju Komisije za rešavanje zahteva regruta za služenje vojnog roka u civilnoj službi, koji je prosleđen aktom Komande vojnog okruga Niš Ov. br. 1362-2 od 03.11.2003. godine. Ističe da je osnivanje i rad komisije novina u Vojnom odseku __ od 2003. godine, da su to novi i dodatni poslovi u radu referenta za pravne poslove, koji ranije nisu postojali i nisu bili propisani u funkcionalnim dužnostima diplomiranih pravnika. Ističe, takođe, da je pomoćnik ministra odbrane za ljudske resurse dostavio ovlašćenje na ime tužilje po kome je ovlašćena za izvršavanje kontrole realizacije služenja vojnog roka u civilnoj službi u organizacijama i ustanovama na teritoriji Srbije. Smatrajući da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe čl. 39. st. 1. Zakona o upravnim sporovima («Službeni list SRJ», broj 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz osporenog rešenja proizlazi da je isto doneto u postupku po žalbi tužilje izjavljenoj protiv rešenja Vojnog odseka __ Up-1 br. 1120/1 od 18.03.2008. godine, međutim, u spisima predmeta se ne nalazi ovo, već se nalazi rešenje Komande vojnog odseka __ Up-1 br. 1120-2 od 25.02.2008. godine, kojim je odbijen zahtev tužilje u predmetu priznavanja prava na dodatak za dodatno opterećenje za rad u posebnoj komisiji za civilno služenje vojnog roka u civilnoj službi. Stoga se ne može sa sigurnošću da oceni zakonitost kog rešenja je cenio tuženi organ osporenim rešenjem. Pored toga, iz obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je tuženi organ odluku iz dispozitiva doneo na osnovu odredbe čl. 299. st. 1. Zakona o opštem upravnom postupku, međutim takva odredba navedenog Zakona ne postoji, a odredba čl. 229. st. 3. Zakona iz uvoda rešenja propisuje vrste odluka po žalbi. Stoga je osporeno rešenje zasnovano na povredi odredbe čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku («Službeni list SRJ», broj 33/97 i 31/2001), jer razlozi dati u obrazloženju rešenja ne upućuju na odluku kakva je data u dispozitivu rešenja.

Nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio i odlučio kao u dispozitivu ove presude, na osnovu odredbe čl. 41. st. 2., a u vezi odredbe čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ", br. 46/96).

Tuženi organ će u ponovnom postupku, postupajući po primedbama suda iznetim u ovoj presudi, koje su obavezne za tuženi organ, na osnovu odredbe čl. 61. Zakona o upravnim sporovima, otkloniti povrede postupka i doneti drugu, na zakonu zasnovanu, odluku.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 27.05.2009. godine, U. 3219/08

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Ljiljana Jevtić,s.r. Mirjana Ivić,s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

SK